

Рекомендації психолога батькам п'ятикласників

1. Головне – абсолютне прийняття дитини зі всіма її перевагами і недоліками. Це запорука порозуміння в родині.
2. Намагайтеся зрозуміти з якими труднощами стикається дитина при переході з початкової школи до старшої. Не відмовляйте дитині у допомозі у виконанні домашнього завдання, якщо вона просить. При цьому не робіть нічого замість дитини, робіть з нею, привчайте її до самостійності.
3. Допоможіть п'ятикласнику запам'ятати імена класного керівника і вчителів-предметників. Познайомтесь з ними особисто, встановіть контакт.
4. Не висловлюйтесь негативно про школу, вчителів у присутності дитини, навіть якщо вам здається, що для цього є підстави. Створіть у дитини позитивне ставлення до школи. Спробуйте розібратися у проблемній ситуації, що виникла. Краще, щоб вчитель був вашим спільником.
5. Забезпечте своїй дитині дотримання оптимального для цього віку режиму дня і зручне робоче місце вдома. Розробіть пам'ятку з виконання домашнього завдання.
6. Подбайте про те, щоб у вашої дитини були друзі, товариші з класу, запрошуйте їх до себе в гості.
7. Щоденно цікавтесь шкільними справами дитини, виявляючи увагу і терпіння, не обмежуйтеся фразами «Що отримав?», «Як справи?», розпитуйте про настрій, виявляйте емоційну чуйність, діліться почуттями. Створіть дитині емоційний комфорт вдома, навчіться правильно спілкуватися з підлітком.
8. Радійте досягненням своєї дитини. Не будьте скупими на похвалу, помічайте навіть незначні успіхи і досягнення. В жодному разі не порівнюйте його з іншими дітьми, давайте оцінку не дитині, а її вчинкам.
9. Успіх чи невдача впливає на мотивацію навчання, тому особливу увагу необхідно приділити формуванню правильного ставлення дитини до помилок, невдач, промахів. Тому що це поштовх до самовдосконалення, щоб стати краще, сильніше, досвідченіше.
10. Коли б, звідки б і у якому вигляді не повернулася б ваша дитина, зустрічайте її з любов'ю.
11. Не залякуйте дитину. Страх гальмує її діяльність.
12. Під час зустрічі з невдачами у навчанні намагайтесь розібратися разом, знайти вихід, передбачити наслідки дій.

13. Не змушуйте дитину працювати «на оцінку», тому що це більш за все провокує шкільні страхи, що пов'язані з невпевненістю в своїх силах, тривогою з приводу негативних оцінок чи їх очікуванням.
14. Контролюйте дитину, роблячи їй зауваження. Якщо сварите дитину, поясніть за що. Не використовуйте часто помилки дитини для її критики.
15. Бути батьками це не обов'язок і не професія, а природна людська потреба.

Правила спілкування з дитиною

1. Можна виражати своє невдоволення окремими діями дитини, а не дитиною в цілому.
2. Можна осудити дії дитини, але не її почуття, якими б вони не були.
3. Не вимагати від дитини неможливого чи важко здійсненого. Краще подивіться, що можна змінити в оточуючому середовищі.
4. Невдоволеність діями дитини не повинна бути постійною, інакше вона перестане сприйматися дитиною.
5. Намагайтесь не присвоювати собі емоційні проблеми дитини.
6. Дозвольте дитині зустрічатися з негативними наслідками своїх дій (чи їх відсутності). Тоді у неї буде шанс подорослішати.
7. Не втручайтесь у справу, якою зайнята дитина, якщо вона не просить допомоги. Якщо дитині важко і вона готова прийняти вашу допомогу, обов'язково надайте її.
8. Якщо дитина викликає у вас негативні переживання, повідомте її про це.
9. Щоб уникнути зайвих проблем та конфліктів, збалансуйте власні очікування і можливості дитини.
10. Потроху, але невпинно знімайте з себе відповідальність за справи вашої дитини, нехай вона відчує відповідальність за їх виконання.
11. Про свої почуття кажіть дитині від першої особи. Скажіть про себе, свої думки і почуття, а не про неї і її поведінку.

Виконання домашнього завдання (пам'ятка для батьків)

1. Роз'ясніть дитині, що домашнє завдання – справа першочергова. Допоможіть їй скласти план виконання домашньої роботи. Ніякі інші заняття не повинні заважати її виконанню.
2. Не виконуйте домашнє завдання замість дитини. Дайте їй зрозуміти, що мета вашої присутності – підтримка.

3. Привчіть свою дитину завчасно готуватися до контрольних робіт. Не залишайте її ввечері напередодні контрольної.
4. Цікавтеся роботою вашого сину чи доньки, дивіться щоденник і зошити. Попросіть його (її) постійно тримати вас у курсі шкільних справ.
5. Дізнайтеся з якими предметами ваша дитина справляється без клопоту, а які вимагають певних зусиль. Спостерігайте за тим, що вона робить, коли не розуміє завдання чи якого-небудь визначення.
6. Створіть своїй дитині спокійне середовище для навчання.